

neds Rente af den ved Maanedens Udgang tilstedeværende Overskridelse, beregnet efter en Rentefod, der er $1\frac{1}{3}$ pCt. under Bankens gennemsnitlige Diskontosats i den paagældende Maaned.

§ 2.

Den i Oktroi for Nationalbanken af 4. Juli 1818 § 32 indeholdte Forskrift hvorefter Hvervet som Kongelig Bankkommissær altid skal være forenet med Embedet som Justitsminister, ændres derhen, at Kongen bestemmer, til hvilken Minister Varetagelsen af dette Hverv skal overdrages.

§ 3.

Denne Lov træder i Kraft til det Tidspunkt, som ved Kgl. Anordning fastsættes, efter at Loven er bleven tiltraadt af Nationalbankens Aktionærforsamling. Loven er derefter gældende indtil 31. Juli 1938.

Samtidig med denne Lovs Ikrafttræden bortfalder Lov Nr. 74 af 31. Marts 1915 om midlertidig Ændring i Nationalbankens Oktroi.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nationalbankens Direktion har rettet Anmodning til den kongelige Bankkommissær om at søge udvirket Lovhjemmel for, at de Lempelser, der ved Loven af 31. Marts 1915 midlertidigt er tilstaaet i de ved Lov af 12. Juli 1907 fastsatte Bestemmelser for Seddeludgivelsen, maa vedblive at være gældende indtil Oktroiens Udløb den 31. Juli 1938. Vel har Banken hidtil kun i ringe Omfang haft Anledning til at gøre Brug af disse Lempelser, men den henviser til, at Muligheden for Kriser i Næringslivet ingeni er bleven formindsket ved Krigens Afslutning, og at de Vanskeligheder, der under saadanne Forhold vil frembyde sig med Hensyn til Fremskaffelsen af tilstrækkelige internationale Betalingsmidler til Seddelæknningen, gør det i høj Grad ønskeligt, at Banken ikke skal kunne blive stillet overfor Nødvendigheden af under kritiske Perioder at maatte optage Forhandling om Ændringer i Reglerne for Seddeludstedelsesretten.

Idet Handelsministeriet anerkender det begrundede i disse Betragtninger, og under Hensyn til, at Statskassens Krav til Pengemarkedet gennem Optagelse af Statslaan nylig har stillet og kan forventes end yder-

ligere at ville stille betydelige Fordringer til Nationalbankens Ydeevne, maa man finde det rigtigt, at de paagældende Lempelser fastslaas som varige og vedbliver at være gældende indtil Udløbet af Oktrojen. Man fremsætter derfor nærværende Lovforslag, hvis Indhold, bortset fra Ændringer i den formelle Affattelse, i det væsentlige — og navnlig i Henseende til Reglerne for Seddelæknningen — er stemmende med de ved Loven af 31. Marts 1915 fastsatte Bestemmelser.

Som Led i Forslaget, der medfører Afvigelser fra den nu bestaaende Ordning, er at fremhæve følgende:

De Engagementer for Nationalbanken, der er foranledigede ved Krigsforholdene, er til Dels ledsagede af en vis Risiko, som mulig kan komme til at medføre Tab, der kan overstige, hvad der er Anledning til at tage i Beregning under Forretningslivets normale Gang. Det anbefaler sig derfor, at der i de nærmest følgende Aar — indtil 1924 — aabnes Banken Adgang til ved den aarlige Regnskabsopgørelse at kunne foretage visse Henlæggelser til en særlig Reservefond til Imødegaaen af Tab af den nævnte Art. Benyttelsen af denne Adgang gøres afhængig af Bankkommis-